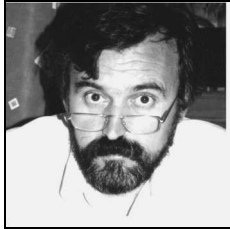

КНЕЖЕВИЋ Николе ДИНКО
(Отон, код Книна, 24. март 1955)

**ДОКТОР
ТЕХНИЧКИХ НАУКА,
УНИВЕРЗИТЕТСКИ
ПРОФЕСОР**

**ВРСТАН САСТАВЉАЧ
ЗАГОНЕТАКА,
ПРОУЧАВАЛАЦ И САКУ-
ПЉАЧ АНАГРАМА**

Завршио је Рударско – геолошки факултет у Београду 1978. године. На истом факултету је магистрирао 1991. и докторирао 1995. године. По завршетку студија запослио се у Рударском институту – Београд, где је био у радном односу до 1996. године. Годину дана био је запослен у фирми «Dunav hydro», а потом ради на Рударско – геолошком факултету у Београду. Данас има звање ванредног професора. Специјалност су му хидраулички транспорт и депоновање индустријских отпада. Протеклих година израдио је више од 100 пројеката, студија, истраживања, експертиза и елабората у својству сарадника, руководиоца, одговорног и главног пројектанта. Објавио је преко 130 стручних и научних радова, који су публиковани у домаћим и међународним часописима и презентовани на различитим саветовањима у земљи и иностранству. Објавио је и уредио више стручних књига и универзитетских уџбеника. Ожењен је и има два сина.

Први енигматски рад (укрштеница) објавио је 19. новембра 1971. године у загребачкој недељној ревији «Викенд», а укупно му је штампано преко 2.300 енигматских састава (укрштене речи, анаграми, магични ликови, иступњалке и друго). Специјалност су му укрштене речи и анаграми. Сарађивао је у тридесетак енигматских листова, од «Еуреке» до «ХУПЕР енигматике», односно «Политика енигматике», а објављивао је енигматске радове и у десетак неенигматских листова и дневника. Објавио је петнаестак енигматских чланака («Еурека», «Чвор разбрига», «Загонетач», «Весник», «Гласник»), петнаестак енигматских занимљивости («Чвор разбрига», «Загонетач») и полемике у «Загонетачу»: «О туђицама у нашој енигматици» и «Како саставити укрштене речи». Бјеловарски «Чвор» му 1980. године објављује наслов «Анализа учесталости слова у крижаљкама», а био је и сарадник у «Енигматском рјечнику – 6» истог издавача. Са Станком Жугићем 1999. године издаје наслов «Двословни иницијали – појмови – скраћенице», а затим следи серија компјутерских издања на компакт диску: «Анаграмна 2001», «Анаграмна 2002», «Збирка анаграма објављених у Политици мозаику», «Анаграмна 2003», «Анаграмна 2004», «Анаграмна 2005» и «Анаграмна 2006». Крајем 2006. године приредио је и штампао књигу «Анаграми Веселина Патрновића». Припрема и «Збирку објављених анаграма».

Вишеструки је победник на енигматским такмичењима: У категорији скандинавка: «Вук 96», а у категорији анаграм: «Вук 95» и «Вук 98», затим 2001. године поводом 50 година излажења «Новости енигме» и 2004. године у Новом Саду на Петом анаграмном купу «Меморијал Томислава Мунишића», а у Панчеву на Четвртим сусретима енигмата Србије, постаје првак Србије у састављању анаграма. На интернетском такмичењу «Enigma safe» осваја «Гран при» за најбољи анаграм у 2002. години, а остварује и више победа по колима у одређеним категоријама овог такмичења у састављању анаграма. Награда «Златно перо» додељена му је 1987. године на Међународном сусрету енигматских уредника у Прагу, а од бјеловарског Енигматског удружења «Чвор» додељена му је 1975. године титула загонетача «Б» разреда.

Члан је Удружења новинара Србије, Удружења енигмата «Вук Караџић» из Београда, Енигматског клуба «Нова загонетка» из Београда и Енигматског клуба «Ниш» из Ниша, а од 1973. године био је члан и ЕУ «Чвор». Представљен је у књигама: «Лексикон загонетача Југославије» (С. Хорват, Бјеловар, 1979), «Истакнути српски енигмати» (И. Млађеновић, Београд, 1999) и «Свет анаграма» (З. Радисављевић, Београд, 2004), где налазимо 41 његов састав. Често учествује на скуповима и такмичењима српских енигмата.